

den høist ubiisje Skjæbne, som vil vente det i det andet Thing, hvor det ikke kan forventes, at man vil paatage sig Bepværet med at give Forslaget den praktiske Bearbejdelse, som det absolut udtræver.

Forslagsstilleren (Bajer): Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (E. F. Larsen) udtalte sig, som han gjorde, antager jeg, at det ikke var alene paa egne Begne, men at han talte paa en vis Maade som Ordfører for Flere. (En Stemme: Nei!) Der svares Nei; det vilde glæde mig, om jeg tog feil, men for mig lød det ialt Fald, som om det maatte antages, at der stod Mange bagved ham, om end ikke Mange i dette Thing, saa dog Mange i det andet Thing, og at han ligesom ønskede, at Folkethinget selv skulde forfaste dette Forslag for at spare Landstinget Uleiligheden. Med Hensyn dertil vil jeg sige, at jeg, som aldrig har været en Ildtilbeder af, hvad man kalder Bisnepolitik, ønsker hellere, at Landstinget driver Bisnepolitik end Folkethinget. Naar det ærede Medlem sagde, at Bestemmelserne i dette Forslag ikke vare bearbejdede tilstrækkelig, skal jeg ikke negte, at de kunde bearbejdes mere; men skulde der rettes nogen Anke mod Lovforslaget fra min Side, uagter jeg selv er Forslagsstiller, er det den, at det er bearbejdet alt for meget, saaledes at Lovforslaget for dem, som ikke kjende Manden deri, ser ud som meget indviklet, hvad det ikke er. Jeg har søgt at faae alle mulige Tilfælde med, saa at det ikke er nødvendigt at komme med Tilførslen for forskjellige uforsjete Tilfælde. Det ærede Medlem mener, at det aldeles ikke passer paa Kjøbenhavn. Jeg tror næsten, at Kjøbenhavn maa sætte en Væe i at gaa i Spidsen med noget Ngt, og at en Kommune, som paa en Gang er saa stor, har saa let ved at holde Møder, og hvor der kommer saa høit begavede Mænd tilstede som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, den har lettere ved at føre saadant noget Ngt igjennem end en eller anden lille Kjøbstads-kommune. Det ærede Medlem frygtede for, at et Forslag som dette, om det blev til Lov, vilde skabe Forvirring. Jeg tør paa-paa, at det tværtimod vil bidrage til at skaffe den størst mulige Orden; thi ved Hjælp af den Afstemningsmaade, der her er foreslaaet, vil den enkelte Vælger ved Hjælp af den hemmelige Afstemning, som ogsaa er foreslaaet, gjøre sin eiendommelige Villie gjældende saa fuldt ud, som det paa nogen Maade er muligt, og det er navnlig derved, at dette Lovforslag har store Fortrin frem-

for det, vi kjende til her fra Landstingsvalgene og fra Udvalgsvalg i begge Thing. Det er det store Fortrin ved dette Lovforslag, at det ligesom samler alle de enkelte Villier til en sælles Villie og gjør det paa den Maade, som er retfærdig mod Alle og Enhver. Jeg behøver ikke at spare paa Rosen derover, thi jeg har oftere udtalt, at det jo i alt væsentligt ikke er Andet, end hvad de saghyndigste Mænd paa dette Omraade ere blevne enige om paa Forholdstalsvalgmaadekongressen i Antwerpen 1885. Men jeg tilstaar, at det er overmaade vanskeligt at gjøre saadant Noget klart alene igjennem mundtligt Foredrag, naar man ikke tillige har noget Anstueligt at vise paa. Jeg er altid til Tjeneste baade her og for Medlemmer af det høitærede Landsting til, naarsomhelst de maatte ønske det, at foretage praktiske Prøver med den af mig her foreslaaede Forholdstalsvalgmaade.

Berg: Jeg tillod mig efter endt første Behandling af denne Sag at foreslaa den henvist til nærmere Prøvelse i et Udvalg. Hele Folkethinget — det vil sige paa nogle Enkelte nær — vare uenige deri. Man maatte altsaa have fundet, at den Sag stod dem Alle klar, var noget prøvet og stiftet til at gaa videre og navnlig blev der henvist til den grundige, alsidige og omhyggelige Derveielse, som Sagen har fundet i Fjor, og den Tilslutning fra Folkethinget, som den fik til at gaa til det andet Thing. Efter den Afstemning har jeg selvfølgelig ikke fundet Anledning til at røre videre ved det Spørgsmaal her; Thinget viste noksom sin Opfattelse. Sagen er derfor gaaet lydlos hen indtil nu. Jeg har ikke senere studeret den, og jeg har heller ikke senere set, at der er fremkommet noget Endringsforslag. Jeg har derimod nærmere søgt at undersøge og skaffe Oplysninger om Behandlingen i Fjor, om dens Grundighed, Alsidighed og den derpaa byggede almene Tilslutning, og efter de Oplysninger jeg har faaet, maa jeg ærlig talt sige, at den almene Grundighed ved Derveielsen af dette Spørgsmaal, der har fundet Sted ved tidligere Behandlinger, ikke har virket særdeles forbauende paa mig, saa at jeg af den Grund har kunnet tro, at det vilde være forgæves eller unyttigt at tage Undersøgelsen angaaende denne Sag op paany. Smidlertid er Thinget jo af en anden Mening, og Thinget er naturligvis enig med et æret Medlem, der nu talte, i, at det vilde være uværdigt af os — ikke mindst i en Periode som denne — at stemme for at overfende til Landstinget et Forslag, hvis Indhold og Form, vi havde væsentlige Indven-